

عنوان مقاله:

قرارات، ماهیت، صلاحیت

محل انتشار:

نخستین همایش ملی علوم اسلامی حقوق و مدیریت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

احسان کافی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

خلاصه مقاله:

پس از وقوع جرم و اقامه دعوی کیفری در مرجع صالح رسیدگی نیازمند اصول و تشریفات دقیقی است که تحت عنوان ایین دادرسی کیفری مطرح میگردد درکنار این نظام قانونی ایین دادرسی مدنی وجود دارد که تشریفات رسیدگی دعاوی مدنی را مشخص می نماید که بعضاً در مواردی میتواند به مساعدت و همراهی جریان رسیدگی دعوی کیفری بیاورد و جریان رسیدگی با ختم رسیدگی را تسهیل نماید. قرارنامه یکی از قرارهای مهم در ایین دادرسی مدنی به شمار می آید که در راستای صلاحیت ذاتی و محلی محاکم نسبت به موضوعات مختلف از سوی دادگاه حقوقی صادر میشود اگرچه قانون گذار در مواردی صلاحیت رسیدگی به دعاوی کیفری را به صورت صلاحیت اضافی به دادگاه حقوقی داده است اما چنانچه در جریان رسیدگی به دعاوی حقوقی نیازمند اثبات ادعایی باشیم که رسیدگی به آن در صلاحیت دیگری است و بدون آن تصمیم گیری در مورد دعاوی اصلی ممکن نباشد دادگاه مکلف به صدور قرارنامه می باشد این یک تکلیف امره می باشد این قرار هم درجایی که ادعایی از طرف خواهان دعاوی اصلی و هم درجایی که ادعایی از طرف خوانده دعاوی اصلی مطرح میشود که نیازمند به اثبات در دادگاه دیگری باشد قابلیت صدور دارد چرا که عدم پذیرش این نظر اشکالات و ابهاماتی را در پیش دارد رویه قضایی میتواند نقش مهمی در تعیین موارد صدور قرارنامه داشته باشد

کلمات کلیدی:

قرارات، دعاوی کیفری، ایین دادرسی، دادگاه حقوقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533995>

